

[Helge Madsen.]

jeg har foreslået, og det ærede medlem hr. Holger Eriksen nævnte i den forbindelse Tyskland i 1928. Jeg tror, at de mange partier afspejler og afspejlede en uro i befolkningen, men den uro fremkaldes ikke af valgloven og kan heller ikke standses af en valglov. En bedre politik ført af de bestående partier er løsningen og mindre områder at regere over.

Det ærede medlem hr. Steen nævnte, at regeringen søger tilslutning for en tid til een side og for en tid til en anden side. Det rigtige ville vel være det, der også er praktiseret adskillige gange, at man søger saglig tilslutning til en sag og gennemfører den med et bestemt flertal og søger anden tilslutning til en anden sag.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen sagde, at adgangen til kredsmandater var blevet lettere. Jeg vil dertil sige, at det er netop denne bestemmelse om kredsmandater, som har virket kraftigst overfor retsforbundet, således at vi ikke har opnået kredsmandater før i 1950, da vi efter forslaget skulle have 14 mandater. Før opnåede vi ikke noget kredsmandat. Man må ikke sige, at det er let at opnå kredsmandater efter det nye forslag.

Alfred Jønsen: Jeg havde selvsagt ikke ventet tilslutning til de af mig stillede ændringsforslag. Jeg havde næppe gjort mig nogen idé om, at man ville beskæftige sig med forslagene og begrundelsen for dem. Det plejer man jo ikke. Man plejer kort og godt at sige, at vore forslag vil man fraråde at stemme for og anbefale at stemme imod. I dag har man gjort en undtagelse, idet man har været nødt til at diskutere grundlaget for de ændringsforslag, jeg har stillet. Ja, selv det socialdemokratiske partis ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, som ved første behandling fandt det under sin værdighed at diskutere med mig, har åbnet for talen om de forslag, jeg har stillet. Jeg var klar over, at den tavshed holdt ikke, alene af den grund, at de problemer, jeg har omtalt, er af en sådan beskaffenhed, at de disku-

teres, og at et parti som socialdemokratiet ikke kan lade dem ligge. Derfor var jeg klar over, at den tavshed tjentes der ikke noget på. Den kunne ikke holde i det lange løb. Om der kan tjenes noget på den tale, det ærede medlem har holdt her i dag, ved jeg ikke. Jeg betragter den som et udtryk for, at de partier, som det ærede medlem helst ikke ser her i salen, netop har en berettigelse, og han har faktisk ved sin tale og ved henvisning til, hvad hans parti har gjort, dokumenteret nødvendigheden og nytten af, at et parti som vort er her, hvis vælgernes tarv og interesser skal varetages. Jeg tænker her på stillingen til valgretsbestemmelserne.

Her har mit parti i forfatningskommissionen påvist det urimelige i, at man opretholder de begrænsninger, som fandtes på grund af fattighjælpsmodtagelsen. Det var ikke muligt at få det store socialdemokrati til at tage hensyn dertil, til trods for at det jo er modstander af, at man opretholder disse bestemmelser. Ved første behandling var det heller ikke muligt at få partiet til at gå ind for disse tanker, heller ikke da valglovsforslaget var til behandling. Først da grundlovsforslaget kom til anden behandling, var det, som om der var kommet en lille smule forståelse af, at der er problemer her, og det ærede medlem hr. Bomholt erindrede om, at en kommission, som det ærede medlem hr. Strøm havde nedsat som minister, var kommet til den anskelse, at der burde rettes i bestemmelserne. Men forslag kom der ikke, heller ikke da jeg bebudede ændringsforslaget og formulerede det i valglovsudvalget. Nej, partiet holdt sig beskedent tilbage. Først da min gruppe har anmeldt et forslag om at ændre i forsorsloven, kommer partiet i tanker om, at nu må der gøres noget. Og det sker selvfølgelig ikke på den måde, at man siger: dette forslag kan vi støtte. Nej, så sender man dagen efter en højtidelig skrivelse til socialministeriet, en skrivelse, som så sandelig ikke holdes hemmelig, men publiceres i radioen og på forsiden af „Social-Demokraten“. Nu må der gøres noget ved valgretsbestemmelserne! Ja, jeg tvivler ikke